

ΤΟ ΑΠΟΚΟΣΜΟ ΣΠΙΤΙ

Τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύχτας ὁδοιπόρε,
 ἂν κατὰ τὴν πορεία σου συντύχης,
 στήν ἄκρη δράχου ἔρημου,
 ἓνα σπίτι πὺ ὁμοιάζει σκῆτη,
 μὲ τὸ ἓνα του μάτι σκοτεινὸ
 νὰ βλέπη μὲ δέος τὴν ἄβυσσο,
 τὸ δεύτερο γεμᾶτο φῶς
 τοὺς ὀλοπράσινους δρυμούς.
 τοῦτο τὸ σπίτι νὰ στοχασθῆς
 ἔργο εἶναι τῶν χειρῶν μου.
 Μόνος τὸ ἔκτισα, λίθο τὸ λίθο,
 μὲ πάθος καὶ μὲ ἡδονή,
 μὲ ὀλονύκτιο μόχθο,
 ματώνοντας τὰ δάκτυλα,
 λαξεύοντας τὸ γρανίτη,
 ἐνῶ τὰ ἄστρα ἐδάκρυζαν φῶς
 καὶ ἡ σελήνη λύπη.
 Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ τοῦ ἀπλή:
 ἓνας ἐξώστης πρὸς τὴ Δύση
 νὰ κάθεται νὰ ἀναπολῆς
 καὶ ἄλλος πρὸς τὴν Ἀνατολή
 νὰ βλέπῃ καὶ νὰ ἐλπίζῃς,
 πρὸς Νότο πέτρινη κλίμακα
 πὺ ὁδηγεῖ εἰς ἀνθῶνα,
 μὲ ἄνθη ποικιλλόμορφα
 καὶ μὲ θαθύσκια δένδρα
 ἢ ἔρχεσαι νὰ ὀνειροπολῆς.

ἢ σπίτι αὐτὸ κατοίχησαν
 στοιχεῖα ἀλλόκοτα,
 σκονισμένα ἔφθασαν
 ἐλικώδεις δρόμους
 χάνονται στὸν ὀρίζοντα.
 ἢ ἀπὸ ὄρη ἡλιοστάλακτα,
 ὃ κέντρο τῆς ἀδύσσου τὸ ἄλλο.
 ῥῶτο ὠραῖο, ὡσάν Ἀρχάγγελος
 ἴρακα καὶ φλογισμένη σπάθα,
 εὐτερο ἀπαίσιο, ὡς δαίμονας
 ξίφος καὶ μὲ μαῦρη ἀσπίδα.

Μέσα στοῦ σπιτιοῦ τὰ δώματα
τὰ δυὸ στοιχειὰ ἀφίλιωτα
μάχονται ἡμέρα - νύκτα,
μέχρι τὸ θάνατο ἀνελέητα.
Ποιὸ θὰ μείνῃ ὁ νικητῆς
καὶ ποιὸ θὰ πέσῃ, ἄραγε, νεκρό,
μὴ νικηθῇ ὁ Ἀρχάγγελος,
υἱὸς ὁ Ἀρχάγγελος, Θεέ μου;

Τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νύκτας ὁδοιπόρε,
μὴ κρίνῃς, μὴν εἰπῇς πῶς εἶναι θρύλος.
Ἄν μέσα στὴ σιωπὴ σου βυθισθῇς
καὶ ἀναμείνῃς γὰρ σθεσθῇ
τοῦ κόσμου ὁ τελευταῖος ἦχος,
τότε θὰ ἀκούσῃς τὶς κλαγγές,
τοὺς στεναγμούς, τοὺς γόους, τὶς κραυγές,
ἀστραπὲς θὰ ἰδῇς ἀπὸ σπαθιὲς
γὰρ ἔρχονται, σύμφυρμα φοβερό,
ἀπὸ τὸ ἀπόκοσμο σπίτι.

28/11/76

Χρῆστος Λάσκαρης

Ο ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΗΣ ΤΟΥ ΔΕΙΛΙΝΟΥ

Περιπατητῇ
ποὺ πηγαίνει πρὸς τὸ δειλινό,
ποὺ ἀποφεύγοντας τὴν πόλιν
χάνεσαι τὶς Κυριακὲς σ' ἐρημικὰ προάστια,
ψυχὴ ποὺ ἀφουγκράζεσαι,
κράτα τὸ βῆμα σου
καὶ μὴν ἀπομακρύνεσαι τόσο
σκέψου σὲ λίγο τὸ γυρισμό.

Γιατὶ καεῖς
τὴν πόλιν δὲν ξεφεύγει.
Ὅλοι ἐπιστρέφουμε
μπροστὰ σὲ κάποια μηχανή
καὶ μὲ μιὰ μουσικὴ θαυμάσια στὴν καρδιά μας
σπρώχνουμε τὸ ἑβδομαδιαῖο καιρὸ
κοιτώντας κάποτε ἀπ' τὸ παράθυρο.
Κι ὅταν φτάνει ἡ ὥρα ἡ δειλινὴ
ποὺ σταματοῦν τὰ κουρασμένα πλήκτρα